

متن پرسش

با سلام: استاد ما باید با چه رویکرد و هدفی نماز بخوانیم یا روزه بگیریم قرآن بخوانیم و ...؟ احساس می‌کنم کم کم دیگر عبادات را برای ادای تکلیف انجام نمی‌دهم واقعا دوستشان دارم ولی سوالی دارم. در نماز فرمودید که ائمه (ع) را نصب العین خود کنیم که تجلی نام را مد نظر داشته باشیم. این طور عرض کنیم قربت الی الله یعنی چه؟ اگر من نماز بخوانم که به خدا نزدیک شوم که حظ نفس است پس باید با این رویکرد بخوانم که او لایق عبادت شدن است. در خصوص روزه چطور؟ اگر هدف من نزدیک شدن به او باشد حظ نفس است و فکر نمی‌کنم نتیجه نهایی حاصل شود. اگر با این رویکرد باشد که من روزه بگیرم تا او خود را در من ببیند او خود را در شمر ملعون هم میدید. استاد فکر نمی‌کنم برای حضرت حق فرق داشته باشد که خود را با چه درجه ای از روحانیت در من ببیند. او می‌خواهد خود را در من بچشد (لنعلم) حال برای او چه فرق می‌کند مرا در چه درجه ای از تجرد بچشد. حالا که این طور است چرا باید روزه بگیرم؟ تا او مرا بهتر بچشد؟ استاد من دوست دارم نماز و روزه فراوان به جا آورم ولی نمی‌دانم با چه هدفی این اعمال را به جا آورم. آرزوی من این است که با امام خمینی محشور شوم چه رسد به حضرت صدیقه ی کبری (س) ولی این گونه تفکرات شیطانی مرا اذیت می‌کند برای سه ماه رجب، شعبان و رمضان آینده برنامه ها دارم ولی دوست دارم قبل از شروع دقیقاً بدانم که می‌خواهم چه کار کنم. البته این را می‌دانم که باید (عباد وقت) باشم و با انقلاب اسلامی نسبتی داشته باشم. خدا شما را حفظ کند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! هر اندازه در مسیر انس با خداوند جلو برویم، باز همچنان باید جلوتر رفت. نه به معنای قربی که او را در دوردست‌ها بینداریم و بخواهیم به او نزدیک شویم، بلکه به معنای آن که «یار نزدیک‌تر از من به من است/ این عجب بین که من از او دورم». پس بحث در عبادات مربوط به رفع حجاب است تا او خود را به نور اسمای حسنائش در ما بنگرد تا آنجایی که او در ما به ظهور آید به همان معنای «قرب نوافل» که فرمود: «كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَ بَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَ لِسَانَهُ الَّذِي يَنْطِقُ بِهِ». در این جا حضرت حق خود را در میدان حضور بنده اش حاضر می‌یابد به همان معنایی که در آیه: « وَ مَا رَمِيَتْ إِذِ رَمِيَتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى » وقتی در معارف توحیدی حاضر شدیم، حال کثرت عبادات موجب شدت آن حضور می‌شود. عرایضی در این رابطه نسبت به جایگاه شریعت، در بحث «انقلاب اسلامی، انتظار، وارستگی» https://eitaa.com/soha_sima/۲۹۲۶ شد. خوب است

به آنجا رجوع شود. این‌جا است که در عبادات و بخصوص در روزه، با افقی روبرو می‌شویم که منتظر می‌مانیم هرچه بیشتر حقیقت به سوی ما آید. موفق باشید